

CLAIM Advocaat vecht voor langdurig zieke zorgwerkers

Post-covid door werk? 'Dan baas aansprakelijk'

Nu covid op zijn retour lijkt, hebben onze helden in de zorg het moeilijk. Sommigen liepen de ziekte tijdens hun werk op en kampen nog altijd met de naweën. Applaus klatert er allang niet meer voor de gewezen zorgmedewerkers. In het gunstigste geval slepen zij er een schadevergoeding uit. Over post-covid of long covid vertellen een slachtoffer, de bonden en de letselschadeadvocaat.

Op het terrein van letselschade mag Bas van Batenburg zich een specialist noemen. De letselschadeadvocaat uit Alphen aan den Rijn behartigt belangen van mensen die schade hebben opgelopen bij alle denkbare ongevallen, waaronder die op de werkvloer. Ook zorgmedewerkers met langdurige (long) covid (of post-covid) melden zich bij hem, als zij er tenminste de puf voor hebben. „Post-covid beschouw ik als een beroepsziekte”, stelt Van Batenburg in zijn kantoorkamer. „Als zieken na 2,5 jaar nog steeds niet kunnen werken, wordt hun loon doorbetaald en krijgen zij een standaard ontslagvergoeding. Op zich is dat netjes geregeld, maar daarmee ben je er nog niet. Langdurige inkomstenderving, kosten voor bijvoorbeeld alternatieve therapieën en smartengeld reken ik ook tot de schade die deze mensen – harde werkers vaak – hebben geleden. Die kun je in principe bij jouw baas claimen.”

Voor de ervaren letselschadeadvocaat is het geen sinecure om voor

zijn cliënten een schadevergoeding in de wacht te slepen. Daarvoor is (post-)covid een nog te onbekende ziekte. Zo kan een besmetting inderdaad op de werkvloer zijn opgelopen, maar in theorie ook daarbuiten. Daarnaast valt nu niet te bepalen of de langdurige klachten (pijn, concentratieverlies, verwardheid, vermoeidheid, neerslachtigheid) ooit nog verdwijnen. „De hoogte van de schadevergoeding is moeilijk te becijferen. Letseladvocaten hebben ten onrechte de naam dat zij aasgieren zijn. Maar ik ken niemand die blij is met een schade-uitkering op zich. Die dient als een terrechte compensatie voor leed.”

Zorgplicht werkgevers

Van Batenburg maakt zich vooral sterk voor zieke zorgmedewerkers omdat hij het onrechtvaardig vindt als zij berooid achterblijven. Dat de overheid nadenkt over passende regelingen vindt hij positief. Verder wijst de advocaat werkgevers op hun zorgplicht. Hoewel het zeker in de begintijd van corona moeilijk was voor iedereen, acht

„Post-covid beschouw ik als een beroepsziekte”

Van Batenburg de werkgever onder bepaalde omstandigheden ook aansprakelijk voor de letselschade van zijn cliënten. Daarbij gaat het om wat er feitelijk is gebeurd en ook of de werkgever aannemelijk kan maken dat hij juist heeft gehandeld.

Van Batenburg put moed uit een gerechtelijke uitspraak in december 2022. De kantonrechter kent in

deze zaak recht op schadevergoeding toe aan een zorgmedewerkster die een covidbesmetting hoogstwaarschijnlijk op de werkvloer had opgelopen. Dat had haar werkgever met duidelijker instructies (bijvoorbeeld over verplicht gebruik van beschermingsmiddelen) kunnen voorkomen, meent Van Batenburg. Hij schreef er een instemmende column over voor het vakblad Arbo, nog voordat het vonnis afgelopen week definitief werd.

Een vergelijkbaar resultaat hoopt Van Batenburg te bereiken voor een zorgmedewerkster uit Den Haag (zie bijgaand artikel). Volgens hem is de tijd rijp om als samenleving de langdurig zieke zorgmedewerkers financieel te ondersteunen. Want zoals zijn Haagse cliënte zijn er honderden. „Sommige werknemers waren voorheen kerngezond en kunnen wellicht nooit meer werken. Hun reële schade is nooit compleet te vergoeden. Wel kunnen wij laten merken dat wij ze niet laten stikken.”

Tim Brouwer de Koning

Hoezo financiële genoegdoening? 'Het gaat vooral om waardering'

Meer dan duizend zorgmedewerkers met post-covid zijn het wachten op een financiële regeling beu. De vakbonden CNV en FNV bepleiten namens deze 'vergeten groep' een financiële compensatie voor het leed en de kosten die hun ziekte met zich meebracht.

„Het is de verantwoordelijkheid van de samenleving”, zegt cao-onderhandelaar Joost Veldt van vakbond CNV Zorg en Welzijn, „om iets terug te doen voor deze voormalige 'helden in de zorg'. Die groep heeft in de coronajaren hard voor ons gewerkt, maar zit nu in de ellende.”

Vandaar dat de vakbonden een spoedprocedure aanspannen tegen de rijksoverheid, die zij overigens verloren. De rechter verklaarde de zaak niet-ontvankelijk, maar het signaal was volgens Veldt wel overgekomen. „Ik hoop dat minister Helder van Langdurige Zorg en Sport snel met een passende regeling komt, want een gerechtelijke bodemprocedure duurt voor de gedupeerden te lang.” Het

„Moet je dan je baas voor de rechter gaan slepen?”

CNV zet in op een algemene (generieke) regeling, terwijl de minister hoofdzakelijk covidslachtoffers uit de eerste golf tegemoet wil komen. Veldt: „Maar er zijn veel meer zorgmedewerkers die later post-covid hebben opgelopen en nog steeds niet aan het werk kunnen. Door 150 miljoen euro vrij te maken kan het kabinet veel leed verzachten.”

De groep van tussen de duizend en tweeduizend zieke zorgmedewerkers die zich als covidgedupeerden hebben aangemeld bij de vakbonden, herbergt rijp en groen. Ook daarom wil Veldt graag een generieke regeling, zodat het niet nodig is om van geval tot geval het ziekteverloop te bestuderen. „Daarbij is het vaak lastig vast te stel-

len of iemand de besmetting op het werk heeft opgelopen. He- laas wijst de minister een generieke regeling voor zorgmedewerkers met post-covid af. Zij moeten hun baas er op aanspreken. Maar mag je verwachten dat zieke werknemers de werkgever voor de rechter slepen?”

Met een ruimhartiger opstelling zou minister Helder heel wat kou uit de lucht nemen voor zieke zorgmedewerkers, die vaak de energie niet hebben om hun rechten te bevechten. Het gaat Veldt niet alleen om financiële genoegdoening. „Het heeft vooral met waardering te maken. Eerst was een zorgmedewerker een hero, nu een zero. Wij doen er alles aan om te voorkomen dat deze groep gedupeerden wordt vergeten.”

Moreel verplicht

Minister Helder voelt zich moreel verplicht om zorgmedewerkers tegemoet te komen, laat een woordvoerder weten. Zo financiert het kabinet onderzoek naar de diagnose en behandeling van post-covid, wordt paramedische herstellingszorg tijdijk vergoed en is er subsidie om langdurig zieke medewerkers langer te behouden voor de zorg. Voor de groep zorgmedewerkers die tijdens de eerste golf van de coronapandemie (maart-juni 2020) bijzondere risico's op de werkvloer liep, werkt het kabinet aan aanvullende financiële ondersteuning. De inhoud van die regeling deelt het kabinet deze maand met de Tweede Kamer.

Tim Brouwer de Koning

ILLUSTRATIE GETTY IMAGES

Sharmila Sookhan: 'Straks zijn we een vergeten groep geworden'

„Was het nog maar 14 december 2020”, zegt Sharmila Sookhan met een zucht. Toen was de inmiddels 37-jarige vrouw volop actief als medewerkster in een verpleeghuis voor dementerenden. Een dag later raakte zij op haar werk besmet met covid. Ruim twee jaar later is zij daarvan nog steeds niet hersteld. Na een periode van verwerking is zij op zoek naar gerechtigheid.

Sookhan beseft dat zij met haar strijdbaar opstelling een risico neemt. Door haar recht te zoeken met hulp van letselschadeadvocaat Bas van Batenburg en haar verhaal wereldkundig te maken, verspeelt zij wellicht goodwill bij buitenstaanders. Anderzijds beseft Sookhan dat aandacht voor haar situatie belangrijk is. „Straks zijn we een vergeten groep. Nu weet iedereen nog wat covid is, al zijn alle coronaregels afgeschaft. En het is bekend dat mensen de pech hebben dat zij aan een besmetting langdurige gezondheidsklachten overhouden.”

In haar geval is het vooral onverklaarbare pijn, die na honderd fysiotherapeutische behandelingen en later acupunctuur maar niet overgaat. Sookhan vergelijkt het met de pijn die een sporter voelt

die na een lange rustperiode plotseling weer intensief gaat trainen. Haar pijn staat werken in de weg, in elk geval in het verpleeghuis waar zij huishoudelijke taken verrichtte voor dementerende bewoners: tafel dekken, koken, schoonmaken. Heel anders dan haar vorige baan als kapster, maar ook hier: fysiek pittig werk. Zij kon haar baan prima aan, tot 15 december 2020, de dag waarop zij ziek werd.

Sindsdien dringt het besef steeds meer tot Sookhan doordat zij de betrekking definitief kwijtraakt. Haar ziekte-uitkering is na een jaar al teruggebracht van 100 naar 70 procent van haar laatstverdiende loon. In juni komt een einde aan de 2,5 jaren die haar werkgever

haar in dienst moet houden.

In haar zoektocht naar gerechtigheid wil Sookhan ook haar baas op zijn verantwoordelijkheid wijzen. De mondkapjes die zij destijds tot haar beschikking had, waren niet-medisch en hebben haar niet afdoende beschermd. „Over de besmetting tijdens haar werkzaamheden is geen discussie mogelijk. Op de afdeling ontstond een domino-effect. Maar van alle collega's die toen covid kregen zijn alleen mijn vriendin en ik nog steeds niet aan het werk. Wij delen dezelfde ellende.”

Ondanks de innerlijke butsen die zij oplep durft Sookhan de ongetwijfeld lange juridische strijd aan. Als moeder met een jong gezin weet zij hoe duur het huishouden tegenwoordig is. Daarnaast is zij met haar 37 jaar nog lang niet pensioengerechtigd. De onzekerheid of zij ooit weer betaald werk kan verrichten kwelt haar, maar maakt haar ook strijdbaar. Raadsman Van Batenburg heeft haar voorbereid op een langdurige rechtsgang. „Die zal veel van mij vergen, maar dat is gerechtigheid mij wel waard.”

Tim Brouwer de Koning

UITGELICHT
Reageren of tips?
Mail naar bijlagereactie@mediahuis.nl

UWV: soft skills voor werkgevers belangrijk

Bijna de helft van de werkgevers denkt dat het steeds belangrijker wordt dat personeel naast vakkenis ook beschikt over zogeheten soft skills, zoals probleemoplossend vermogen en digitale en communicatieve vaardigheden.

Dat meldt uitkeringsinstantie UWV op basis van onderzoek onder meer dan 4.500 werkgevers. Sommige werkgevers werven actief op deze vaardigheden of zetten scholing in om hun huidige personeel te laten bijleren.

Frank Eskes, arbeidsmarktadviseur bij het UWV, zegt dat de arbeidsmarkt continu verandert, maar dat het de laatste jaren veel sneller is gegaan door automatisering en digitalisering.

„Denk bijvoorbeeld aan automonteurs die nu ook de boordcomputer moeten kunnen repareren, of docenten die

werken met laptops in de klas. Omdat het werk verandert, zoeken werkgevers nu ook andere vaardigheden bij werknemers”, legt Eskes uit.

47 procent van de werkgevers verwacht dat digitale en vaktechnische vaardigheden steeds belangrijker gaan worden. Dat geldt ook voor andere soft skills, zoals communicatieve vaardigheden en klantgerichtheid. Zo geeft 30 procent van de werkgevers aan personeel te willen werven dat oplossingsgericht kan denken. 29 procent selecteert nieuwe werknemers op communicatieve vaardigheden.

'Van Boot naar Baan': kansrijker werk vinden

SailWise en Randstad Participatie zoeken nog enkele kandidaten voor kosteloze deelname aan het loopbaantraject 'Van Boot naar Baan'.

Het project met watersport- en loopbaanactiviteiten richt zich op mensen met afstand tot de arbeidsmarkt en staat van 17 tot en met 21 april gepland. De deelnemers verblijven die week in het watersportcentrum It Sailhus van SailWise in Elahuizen in Friesland. In dit traject wisselen de deelnemers watersport en grenzen verleggen af met een breed scala aan loopbaanactiviteiten vanuit Randstad Participatie. Tijdens de afsluitende banenmarkt kijken de deelnemers samen met de loopbaanadviseurs naar de meest passende vacatures en worden zij ook na de loopbaanweek actief begeleid naar werk.

Deelname is mogelijk voor iedereen die dremfels ervaart bij het vinden van werk en zestien uur of meer wil werken.

Randstad Participatie is gespecialiseerd in het begeleiden en plaatsen van mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt naar een passende baan. SailWise organiseert al bijna vijftig jaar uitdagende watersportvakanties voor mensen met een beperking. Zij geven hiermee mensen het vertrouwen in hun eigen mogelijkheden en zelfstandigheid, belangrijk om met succes (nieuw) werk te vinden.

Meer informatie op: <https://sailwise.nl>

Zeilen op de Beatrix.

FOTO SAILWISE/PATRICK HUDEPOHL